

Udvalgets Mindretal (Venstres Medlemmer) udtalte, at det kunde slutte sig til Flertallets Opfattelse af, at den personlige Understøttelse bør gives efter nærmere bestemte Grundregler. Man kunde derfor tiltræde Tanken i Paragraffens Iste Stykke, „men kan ikke“; udtales det, „erkende, at det er betimeligt at yde Understøttelse til Folk, der i Forvejen oppebærer en Pensionsindtægt — alle Tillæg iberegnet — paa over 2 500—2 600 Kr.“

Mindretallet stillede derfor Underændringsforslag om, at der efter Punkt 1 indsattes følgende Bestemmelse: „Ingen Pension (Understøttelse) — i Forbindelse med Tillægene efter § 1 i Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 — kan ved det personlige Tillæg bringes op over 1 500 Kr.“ Endvidere foreslog man Tallene „400“ og „200“ i Punkt 2, Litra a, ændret til henholdsvis „200“ og „100“ for at give „Finansministeren en uddvidet Bemyndigelse til at hjælpe, hvor Trangen formenes at være størst.“ Ved Afstemningen forkastedes Underændringsforslagene.

Ifølge § 3 kan det ydede personlige Tillæg, saafremt den paagældendes Forhold senere væsentlig maatte forandre sig, enten forhøjes indenfor det i § 1 nævnte Maksimum eller nedsættes, eventuelt endog helt inddrages, og i øvrigt bortfalder Tillæget i de samme Tilfælde, hvori Pensionen (Understøttelsen) bortfalder.

§ 4 bestemmer, at Spørgsmaal vedrørende det foran omhandlede personlige Tillæg ikke kan gøres til Genstand for Domstolenes Paakendelse.

Ifølge § 5 kan personligt Tillæg efter Reglerne i §§ 1—4 ogsaa tilstaaes dem, der oppebærer Pension efter Lov Nr. 351 af 7. August 1922 om Pensioner til fhv. tyske Tjenestemænd og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele, herunder dog ikke medregnet Pension efter Lovens § 4, sidste Stykke, og § 7.

Forholdet for disse Pensionister er det, at de, da deres Pensioner er ordnet ved Loven af 1922 (altsaa efter Regler yngre end 1. Oktober 1919), ikke har faaet Forhøjelser og Tillæg efter Lov 1. Maj 1923. Ved den traktatmæssige Overtagelse af disse Pensioner fra Tyskland blev der vel givet visse Procenttillæg, nemlig 10, 15 og 20 pCt. til de tyske Pensioner, men disse Tillæg var mindre end de ved Lov 1. Maj 1923 bevilgede, og Minimum for Pensionerne blev heller ikke fastsat som i Loven af 1. Maj 1923. Da de paagældende tyske Pensioner var opgjort efter tyske Løn- og Pensionslove før Verdenskrigens Begyndelse (1. August 1914), er — oplyses det — navnlig Smaapensionisterne ringe stillet.